

folkepensionen. Det er noget vrøvl, for det ligger der ikke i det. Tværtimod handler det om at give en af supplementordsningerne til folkepensionen et yderligere løft.

Jeg har en enkelt bemærkning, som jeg ikke kan nære mig for, til hr. Aage Frandsen, og vi kommer formentlig tilbage til spørgsmålet senere i de diskussioner, vi skal have i eftermiddagens løb. Det blev sagt, at hvis nu ministeren kommer på bedre tanker, kan det godt være, at der er nogle, der stadig vil være på overgangsydelse. Ja, ministeren og regeringen er faktisk kommet på bedre tanker. Vi vil faktisk gerne skabe reel ligestilling mellem de mennesker på arbejdsmarkedet, der er over og under 50 år, og derfor synes vi ikke, det er rimeligt – sådan mere eller mindre direkte – at presse folk over i en meget passiv ordning på et meget beskedent grundlag. 82 pct. af maksimumsydelsen er jo et meget beskedent grundlag, så vi synes, det skal fastholdes, at man enten får maksimumssatsen eller en sats, som er baseret på individuelle beregninger. Men som sagt: Det kommer vi nok tilbage til senere i dagens debat.

Jeg har noteret mig, at fru Vibeke Peschardt, som flot argumenterede for logikken i forslaget, også pegede på det punkt, som Det Radikale Venstre opfatter som partiets problem i forhold til ATP's repræsentantskab. Til det vil jeg blot sige, at der findes et udvalg, som prøver at undersøge, hvordan det ser ud med demokratiet – både i forhold til ATP og i forhold til de andre forsikringsordninger, vi har. Det kommer vi under alle omstændigheder tilbage til på et senere tidspunkt.

Det er blevet sagt, at vi her lægger op til et voldsomt lønpres, at vi ødelægger nogle grundlæggende principper i ATP, og at vi griber ind i forhandlingsretten. Derfor vil jeg godt stilfærdigt sige – af hensyn til dem, der måtte følge debatten nu og efterfølgende læser Folketingets forhandlinger – at det, vi lægger op til og foreslår, er, at de grupper, der ufrivilligt og midlertidigt er ude af arbejdsmarkedet på grund af arbejdsløshed, skal have forhøjet deres ATP, og at de skal blive ATP-bidragsspligtige, hvis de ikke er det i forvejen.

I virkeligheden viderefører vi rent faktisk den ordning, som vi også diskuterede med den forrige regering, nemlig hvordan vi kunne sikre, at de, der enten var på arbejdsmarkedsuddannelser, var på barselsorlov, var syge eller var ledige, kunne komme ind i ATP-ordningen; og vi fandt faktisk en løsning. Men uheldigvis eller heldig-

vis – alt afhængig af, hvordan man ser på det – skiftede vi regering, og det betød, at den daværende regering, som ellers var med i udviklingsprojektet, valgte at stemme imod, at man løftede de grupper, jeg netop nævnte, så de fik mulighed for at indbetale til ATP i en ledighedssituation.

Det er den ordning, vi udbygger nu. Vi pålægger en aktiveringsforpligtelse, så man skal arbejde for sin bistandshjælp, når man er i bistandssystemet, og så er der faktisk megen logik i også at sige, at man selvfølgelig skal indbetale til ATP. Vi skal selvfølgelig bære den del af udgifterne, som det giver det offentlige.

Med hensyn til lønpresset og det, forslaget kommer til at koste: Jeg tror, det var fru Pia Christmas-Møller, der talte om udgifterne for arbejdsgiversiden. Forslaget vil medføre en årlig udgift for arbejdsgiverne på 260 mio. kr. Det er en størrelsesorden, som måske kan lyde af meget, men jeg synes egentlig, man skal se den i forhold til lønsummen. Det drejer sig om ½ promille af lønsummen, og ½ promille kan vitterlig ikke slå hverken konkurrenceevnen eller nogen arbejdsgivere sønder og sammen.

Jeg tror, det var hr. Lars Løkke Rasmussen, der ikke helt kunne få styr på, hvor meget projektet kostede. Det er klart, at det kan være vanskeligt at sige helt præcist, når vi lægger op til, at der er nogle grupper, for hvem det bliver frivilligt, for hvor mange vil så melde sig? Det er jo altid en ubekendt størrelse. Men man kan sige, at som lovforslaget ser ud i dette øjeblik, hvor det er obligatorisk for kontanthjælpsmodtagere, førtidspensionister, revalidender og folk på uddannelses- og aktiveringsydelse, bliver statens bidrag i 1997 50 mio. kr. og i 1998 100 mio. kr.

Jeg tror, hr. Lars Løkke Rasmussen fik svunget sig op til, at det ville koste noget i retning af trekvart milliard, og hertil må jeg sige, at så bruger Venstre ikke helt den samme regnestok som regeringen. Hvis man forestiller sig, at alle de grupper, der frivilligt kan melde sig til – altså alle efterlønsmodtagere, alle delefterlønsmodtagere, alle på delpension og alle førtidspensionisterne – tilmeldte sig 100 pct., ville det koste 500 mio. kr. Det vil aldrig nogen sinde komme op på trekvart milliard, og helt ærligt: Hvem af os tror, at alle de grupper vil tilmelde sig 100 pct.? Men det er altså en mulighed, som vi synes skal være til rådighed, netop for at kompensere de tab, der kan komme i forsørgelsesgrundlaget senere hen, når ATP bliver et supplement til folkepensionen. Skævhederne skal ikke være for store.